

нещо и уработува ги често, толкова повече разпространява и умножава познание-то на величината Божия; прославява же и Бога; защото става достоенъ на дарба-та му, и като се показува совершенъ чловѣкъ, каквото го е и Богъ создалъ да е словесенъ, а не добитокъ, остава име-то си похвално въ сички-те народове, и въ вѣки вѣковъ безсмъртно и незабавременно. За таква прочее должностъ и полза чловѣческа начнува съ Богомъ това отъ различни полѣзны книги и благосовѣтни умове списание за понятие благихъ полѣзныхъ дѣлъ Божіихъ“ (гледай брой 1.).

1846 година.

2. Българскій Народенъ Извѣстникъ. — Това списание е почнало да излиза въ Липиска, два пѣти въ мѣсецътъ, излѣзли само два броя, слѣдъ което билъ прѣкръстенъ на „Българскій Орелъ“, подъ редакцията на Д-ръ Ивана А. Богоровъ.

Биографическитѣ бѣлѣжки за Богоровъ се намиратъ при „Цареградски Вѣстникъ“ (гледай 1848 година).

Неможахъ да видѣ нито единъ брой отъ това списание. То имало само единъ отдѣлъ — критически.

3. Българскій Орелъ, извѣстникъ гражданскій, търговскій и книжовенъ. — Почналъ е да излиза въ Липиска прѣзъ Априлий, (20) неопрѣдѣлено въ каквъ срокъ, излѣзли само три броя, подъ редакцията на Д-ръ Ивана А. Богоровъ. Тоя вѣстникъ е като продължение на „Българскій Народенъ Извѣстникъ“ (гледай по-горѣ).

Биографическитѣ бѣлѣжки за Богорова се намиратъ при „Цареградски Вѣстникъ“ (гледай 1848 година).

„Свыкване. Всичкитѣ народи около насъ си извдигнхх главѣтъ и виждатъ по свѣтътъ що става и какво треба да правятъ. Власитѣ, Сърбитѣ и Грѣцитѣ затичатъ подъ покрывѣтъ на тѣхната едвამъ станѣла слобода, за да ѣ сличѣтъ съ другитѣ Европскы народы съ наукѣ, съ просвѣтене, съ търговѣ и съ занаятъ. за да захванѣтъ при другитѣ Христѣенскы народы едно достойно за почетъ мѣсто, като тѣ до сега да сѣ го задържали, за да испълнѣтъ само редѣтъ, кѣмъ